

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg deler den bekymring, der så må rejse sig, når man kan konstatere, at vi endnu ikke er nået til det. Det er skrevet i bemærkningerne, at jeg for ganske kort tid siden igen, som jeg har gjort det i så mange foregående år, har spurgt om, hvornår vi dog får den betænkning, som blev lovet os meget hurtigt, da udvalget blev nedsat, og at jeg igen fik svaret: til sommer, for det fik jeg også forrige år. Jeg håber meget, at det nu er alvor, og at betænkningen kommer, så vi kan tage fat på dette problem og få gjort tilstandene med hensyn til fremmede rimelige for et retssamfund.

I anledning af, at den socialdemokratiske ordfører så letsindigt bemærkede, at der står det og det i socialdemokratiets partiprogram, kan jeg ikke undlade at sige: ja, på et eller andet tidspunkt må den socialdemokratiske propaganda indhente det arbejde, man gør herinde; hidtil er det lykkedes at lægge afstand mellem propaganda og arbejde herinde. Jeg er nødt til at sige det så stærkt, fordi jeg føler, at man gang på gang siger det udadtil, men er meget sendrægtig herinde.

Jeg må også bede justitsministeren om i den tid, der går, inden vi kan rette i udlændingeloven, at behandle indvandrerne mere rimeligt, og det er der jo mulighed for, fordi justitsministeren i meget høj grad har bemyndigelse til at bedre forholdene.

I anledning af det, der siges i bemærkningerne om den tilstand, at man handler retsstridigt fra justitsministeriets side med hensyn til ankeinstans, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den, så vidt jeg kan konstatere, nu er ophørt med den nuværende justitsminister, og det er et fremskridt. Men det er stadig væk sådan, at indvandrere og andre fremmede risikerer udvisning for ganske bagatelagte overtrædelser.

Om selve forslaget til folketingsbeslutning skal jeg meget hurtigt sige følgende: det første led drejer sig om, at nægtelse af fortsat arbejdstilladelse ikke må ske, når man først har boet her i en årrække. Jeg deler ikke denne meget håndfaste formulering; der er overtrædelser af dansk lovgivning, som, selv om man har boet her en årrække, må kunne medføre udvisning; jeg tænker her på grove narkotikaforbrydelser.

Det næste punkt er, at indvandrere kan udvises, hvis de har opholdt sig i kortere tid her, og det mener jeg også. Jeg er enig i, at

enhver udvisning bør ske på et veldefineret grundlag, hvad det ikke gør i dag, og jeg er enig i, at det ikke må ske efter beslutning i en rent administrativ instans som i dag, hvor det enten er fremmedpolitiet eller justitsministeriet. Jeg tror stadig væk, at det rigtigste vil være at henvise det til domstolsafgørelse.

Endelig det tredje. Administrationen bør fjernes fra noget, der hedder politi. Jeg deler ikke frygten for, at politiet skulle behandle sagerne anderledes end et civilt nævn, men jeg vil gerne støtte forslaget om, at vi opretter et civilt nævn til at varetage disse opgaver, og det gør jeg af hensyn til indvandrerne, der ofte kommer fra lande, hvor politiets opgaver er ganske anderledes end i Danmark.

Og må jeg så ikke bede om til slut, at justitsministeren erindrer sig, hvad hr. Gammeltoft-Hansen skrev i en afhandling i decembernummeret af Juristen & Økonomen om indvandreres retsstilling i Danmark, hvor han peger på en række mulige løsninger, der er i overensstemmelse med en human livsholdning. Jeg minder om, at der fortsat i disse år sker udvisninger fra Danmark af indvandrere og andre fremmede i et antal på henvend 1.800 om året.

Inge Krogh (KrF):

Der tiltrænges stærkt en revision af loven for udlændinge. Det har der gjort længe, og der er presset på fra mange sider. Kristeligt folkeparti mener, det er vigtigt, at vi får regler, der styrker retssikkerheden for folk fra tredjelande.

Som det er nævnt i bemærkningerne, var det i 1960'erne og lige i begyndelsen af 1970'erne, der skete en stor indvandring fra tredjelande. Gennem de senere år har der været tale om familiesammenføringer, og der er tale om, at de unge, der er vokset op her i landet, ønsker sig ægtefælle fra det land, de er kommet fra, ligesom der også sker det, at danskere gifter sig med folk fra tredjelande. De kommer så hertil, og det kan blive en tragedie, hvis ægteskabet går i stykker og den fremmede ægtefælle, som måske har klaret sig godt og fundet sig vel til rette, skal udvises.

Det må være rimeligt, at der gøres noget specielt, måske at der oprettes et uafhængigt